

Några kommentarer till boken "Gustaf Fröding – och jag"

Hej Rolf!

Jag har just läst igenom din bok "Gustaf Fröding – och jag" och överväldigats av dina insikter. Ingen annan biografi kommer i närheten av vad du förmedlar, en geniprodukt anser jag. Jag är Frödingälskare sedan 10-årsåldern och kommer nu att läsa om Frödings hela produktion med en djupare förståelse såväl för min livsfilosofi som min syn på Fröding och hans poesi som sådan.

Jan Oleby, Leg läkare, Hultsfred

Man kunde tycka att såväl forskare som den stora läsekretsen under de snart 150 år spåren efter honom i litteraturen varit synliga, hade belyst alla aspekter av hans liv och verk. Men materialet tar aldrig slut. Förklaringen är, tror jag, att hans poesi och skriftställerier berör alla livets grundläggande gåtor och existentiella tankar. Hans bildning och beläsenhet var imponerande. Hans eufori hade vidrört himlafästet och hans grubblerier penetrerat depressionens bottenslam. Hans livsöde lämnar ingen oberörd.

Nu har Rolf Erik Solheim gett sig i kast med att studera en av alla dessa intressanta sidor av Frödings tankevärld. Hans text visar på en ny vinkel att belysa skaldens filosofiska funderingar, väl värd att försöka tränga igenom.

Ingemar Eliasson, Drottningholm,

FD riksmarskalk och hedersordförande i Gustaf Frödingsällskapet

Skalden Gustaf Fröding (1860-1911) kräver egentligen inte någon närmare presentation. Men efter att ha läst Rolf Erik Solheims bok om hans Frödingforskning får man en annan uppfattning. Solheim ger Fröding en upphöjdhet som våra litteraturvetare, kritiker och vetenskapare försummat.

Extrakt ur Alf E. Sjöbergs recension i Miljömagasinet nr 9 2018

Fröding, som känd skribent och diktare, vad visste han om utvecklingsmodeller, materia, energi och medvetande? Ganska snart drogs jag med på en spännande upptäcksfärd från Frödings ungdomsår och en ganska materiell utgångspunkt till en allomfattande beskrivning av människosjälens utveckling och meningen med allt, det han kallar sin livsåskådning. Det är en annan bild än den man vanligen har av diktaren Fröding, den existentiella. Författarens beskrivning av hur Frödings livsåskådning växte fram under en tjugoårsperiod inger en känsla

av ödmjukhet inför en stor själs sökande efter sanning. F var uppenbarligen en sökare i bästa bemärkelse.

Författaren är beläst och kunnig, inte minst i den moderna fysiken. Och ställer Frödings tankar om medvetande i relation till fysiker som Einstein, Schrödinger och filosofer som Goethe, Nietzsche, persern Rumi, Platon och Sokrates, bara för att nämna några.

Lars Odèn, teknisk fysiker, Göteborg

Bäste Rolf!

Det är en fin bok. Vacker utsida och ett brett/mångsidigt innehåll. Jag har inte läst allt ännu och tänker inte bemöta dig utan egentligen bara beundra din förmåga att tänka. Din kunskap, det som gör att du kan skriva in Fröding i vetenskap, filosofi, kärlek och religion är imponerande. Du får bara inte tro att alla kan läsa Fröding som du. Han blir inte mindre för oss "vanliga läsare" för att vi inte förmår att se honom lika brett som du.

Barbro Järliden, mångårig sekreterare i Gustaf Fröding-sällskapets styrelse.

Gustaf Frödings förhållande till evigheten är värd eftertanke. Rolf Erik Solheim ger oss ett välkommet instrument för detta.

Från bokens förord av Bengt Wadensjö, FD biskop i Värmland

Efter Olle Holmberg (1921) har ingen djupgående studie gjorts av Frödings esoteriska världsbild. Rolf Erik Solheim upptäckte att de flesta som granskat Fröding, inklusive akademiska forskare, verkade vara metafysiska analfabeter. Förhoppningsvis kommer detta att ändras på grund av renässansen av akademiskt intresse i den en gång tabubelagda frågan om västlig esoterik. Det sker numera en gradvis ökande insikt om att esoterisk tradition är den tredje intellektuella kraft eller pelare i kulturhistorien, förutom religion och vetenskap.

Pensionerad bibliotekarie

Hej och tack för boken som jag begrundat och tyvärr måste ta avstånd från. Det av flera skäl. Det främsta är ditt förakt, eller totala ignorering av tidigare litteratur i ämnet där frågor noggrant utreds utan att du tycks ha en aning om deras existens.

Staffan Bergsten, litteraturprofessor emeritus, Uppsala